

підтримки для тих держав-членів, які приймають і розміщують більшу, порівняно з іншими, кількість біженців [2]. Таким чином, урок, який можна винести з дебатів щодо верховенства права, може полягати в ідеї розгляду обумовленості як широких рамок, що потребують збалансування та узгодження. Експерти припускають, що з цією метою може виникнути необхідність у розширенні інструментарію, наприклад, шляхом розгляду можливості запровадження нових правових документів, що базуються на ст. 70 ДФЄС (Рада за пропозицією Комісії може ухвалити заходи, що встановлюють положення, за допомогою яких держави-члени у співпраці з Комісією об'єктивно та неупереджено оцінюють виконання органами влади держав-членів політик Союзу, зазначених в Розділі V «Простір свободи, безпеки та правосуддя»), або розгляду питання ступеня залежності приватних інвестицій від стабільного дотримання верховенства права [4, р. 5]. Однак те, що являє собою належний баланс механізмів на основі обумовленості, неминуче залишатиметься в ЄС предметом постійних політичних дебатів.

Список використаної літератури

1. Barker A. EU plans €30bn funding shift from Central and Eastern Europe / A. Barker. – Financial Times 28 May 2018. – Access mode: <https://www.ft.com/content/c35f032a-628b-11e8-90c2-9563a0613e56>.
2. Brunnsden J. Germany wants EU to reward states for taking migrants / J. Brunnsden, M. Khan. – Financial Times 21 February 2018. – Access mode: <https://www.ft.com/content/abb50ada-1664-11e8-9376-4a6390addb44>.
3. Debate on the Future of Europe: Speech by Prime Minister of Belgium Charles Michel on 4 May 2018. – Access mode: <https://www.premier.be/en/debate-future-europe>.
4. Exploring the Boundaries of Conditionality in the EU / ed. by Alexander Mattelaer // European Policy Brief. – June 2018. – No. 51. – Access mode: <http://www.egmontinstitute.be/content/uploads/2018/06/EPB-51-Conditionality-in-the-EU.pdf?type=pdf>
5. Judgment of the Court (Grand Chamber) of 27 February 2018 in Case C-64/16 Associa cao Sindical dos Juizes Portugueses v Tribunal de Contas. – Access mode: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-64/16>.
6. On the evaluation of the rule of law dialogue // Outcome of the 3499th General Affairs Council meeting. – Brussels, 15 – 16 November 2016, doc 14424/16. – Access mode: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14424-2016-INIT/en/pdf>.
7. Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of the Union's budget in case of generalised deficiencies as regards the rule of law in the Member States. – Brussels, 2.5.2018 COM (2018) 324 final. – Access mode: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018PC0324&from=EN>.

8. Protecting the EU budget against generalised rule of law deficiencies / EU Legislation in Progress 2021 – 2027 MFF. – Access mode: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630299/EPRS_BRI\(2018\)630299_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630299/EPRS_BRI(2018)630299_EN.pdf).

9. Reynders D. Nos valeurs communes sont le ciment de l'Etat de droit. Defendons-les! / D. Reynders // Le Soir, 23 February 2018. – Access mode: https://diplomatie.belgium.be/fr/newsroom/nouvelles/2018/nos_valeurs_communes_sont_le_ciment_de_etat_de_droit.

10. Rule of Law: European Commission acts to defend judicial independence in Poland / European Commission press release. – Brussels, 20 December 2017. – Access mode: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5367_en.htm.

11. The Lisbon Treaty: the readable version. – Foundation for EU Democracy, 2009. – 382 p. – Access mode: <http://en.euabc.com/upload/books/lisbon-treaty-3edition.pdf>.

12. Wawrykiewicz M. European Commission's complaint to the Court of Justice of the EU about the Law on the Ordinary Courts Organisation in the «infringement procedure» and the issue of the rule of law in Poland / M. Wawrykiewicz. – Access mode: <http://www.batory.org.pl/upload/publikacje/Otwarta%20Europa/Poland%20infringement%20over%20Law%20on%20the%20Ordinary%20Courts.pdf>.

Тетяна СЕРЬОГІНА

*к. держ. упр., доцент кафедри
права та європейської інтеграції
ДРІДУ НАДУ*

НОРМАТИВНЕ ЗАКРІПЛЕННЯ СТАТУСУ ЦЕНТРУ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Система публічного управління, як і будь-яка система, передбачає наявність суб'єкт-об'єктних відносин. В загальному розумінні суб'єкт є носієм субстанціальних якостей і характеристик, що визначають якісні особливості об'єкту. Традиційний підхід передбачає [1] розглядати в якості суб'єкта управління орган влади, установу, підрозділ управління чи посадову особу, які виробляють та приймають рішення щодо здійснення впливу на об'єкт управління. При цьому об'єкт управління розглядається в даному контексті як суспільство в цілому, адміністративно-територіальні утворення, процеси, відносини у різних галузях, сферах діяльності, організації, колективи, окрема людина, говорячи іншими словами, отримувач послуги. Відтак, в контексті надання публічних послуг, суб'єктами виступають органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, а також інституції, що перебувають у їхньому управлінні.

У вітчизняній системі надання публічних послуг найбільш розвинута нормативна база в сфері адміністративних послуг. Відтак у законодавчій базі є визначення поняття «суб'єкт надання адміністративної послуги – орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги» [2].

В зв'язку з наростаючою тенденцією відносно передачі повноважень від суб'єкту надання публічної послуги, статус інституцій, яким делегуються завдання, вимагає деталізації й максимального уточнення. Загалом делегування повноважень являє з себе досить розповсюджену практику в системі надання публічних послуг багатьох країн розвинутої демократії. При цьому слід зазначити, що суб'єктом надання послуги залишається організація або установа, за рахунок якої надається послуга й яка за її надання несе відповідальність. При цьому залучення до надання послуг іншої організації дає можливість використати її інституційний потенціал, що створює даткові переваги. Доцільним у частині визначення статусу такої інституції виглядає розгляд її в якості посередника між суб'єктом надання послуги та її отримувачем.

В Україні позитивні результати щодо залучення такого «посередника» спостерігаються в сфері надання адміністративних послуг, коли орган державної влади або місцевого самоврядування залучає центри надання адміністративних послуг в якості безпосереднього надавача послуги. Хоча на сьогоднішній день висувається точка зору, згідно з якою до суб'єктів надання публічних послуг відносяться органи державної влади, органи місцевого самоврядування; центри надання адміністративних послуг [3, с. 262].

Проте, згідно з Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг», адміністративні послуги надаються суб'єктами надання адміністративних послуг, при цьому центри надання адміністративних послуг не розглядаються в якості суб'єктів: «адміністративні послуги надаються суб'єктами надання адміністративних послуг безпосередньо або через центри надання адміністративних послуг» [4].

Відділення центру надання адміністративних послуг від суб'єкту надання адміністративних послуг знайшло нормативне закріплення й в Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг»: «цей Примірний регламент визначає порядок організації роботи центру надання адміністративних послуг (далі – центр), порядок дій адміністраторів центру та їх взаємодії із суб'єктами надання адміністративних послуг» [5].

Регулювання відносин, які виникають при цьому здійснюється на

основі положень нормативної бази, одним із таких документів виступає Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг». В Постанові визначено основні завдання центру, до яких відносяться:

«1) організація надання адміністративних послуг у найкоротший строк та за мінімальної кількості відвідувань суб'єктів звернень;

2) спрощення процедури отримання адміністративних послуг та поліпшення якості їх надання;

3) забезпечення інформування суб'єктів звернень про вимоги та порядок надання адміністративних послуг, що надаються через адміністратора» [5].

На окрему увагу заслуговує положення, згідно з яким, коли суб'єктом надання послуги виступає орган державної влади, який утворив ЦНАП, останній може надавати послуги органів місцевого самоврядування й, навпаки: «центри, утворені райдержадміністраціями, на основі узгоджених рішень можуть забезпечувати також надання адміністративних послуг облдержадміністрацій та органів місцевого самоврядування» та «у містах і селищах, які є адміністративними центрами Автономної Республіки Крим, областей чи районів, а також у м. Києві та Севастополі на основі узгоджених рішень центри можуть забезпечувати також надання адміністративних послуг обласних, районних і відповідних міських держадміністрацій» [5].

Отже, подальший розвиток вітчизняної системи надання публічних послуг нерозривно пов'язаний із розширенням кола надавачів таких послуг, навіть є нормативні передумови для формування ринку послуги.

Список використаної літератури

1. Теорія та історія державного управління: [навч. посіб.] / Н. М. Мельтюхова, Г. С. Одінцева, В. Д. Дзюндзюк та ін. - К.: Вид. дім. «Професіонал», 2008. – 288 с.
2. Про адміністративні послуги: Закон України від 11 чер. 2017 // Відом. Верховної Ради України. – 2013. – № 32. – с. 1705. – ст. – 409.
3. Лебеза Є. О. Концепція публічних послуг: адміністративно-правовий аспект: дис. д-ра юр. наук: 12.00.07 / Лебеза Євген Олександрович; ЗНУ. – 3., 2017. – 374 с. – С. 262.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг: Закон України від 10 груд. 2015 р. – № 888-VIII // Відом. Верховної Ради України. – 2016. – № 3. – с. 78. – ст. 30.
5. Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг : Постанова Кабінету Міністрів України від 1 сер. 2013. – № 588 // Урядовий кур'єр. – 2013. – № 163.